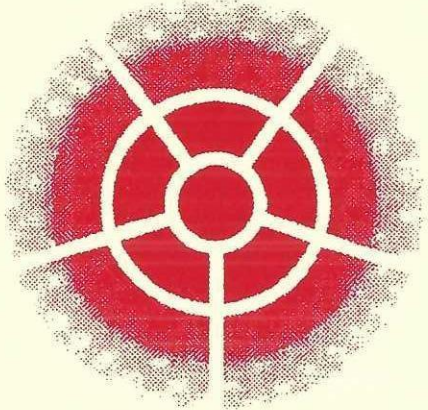
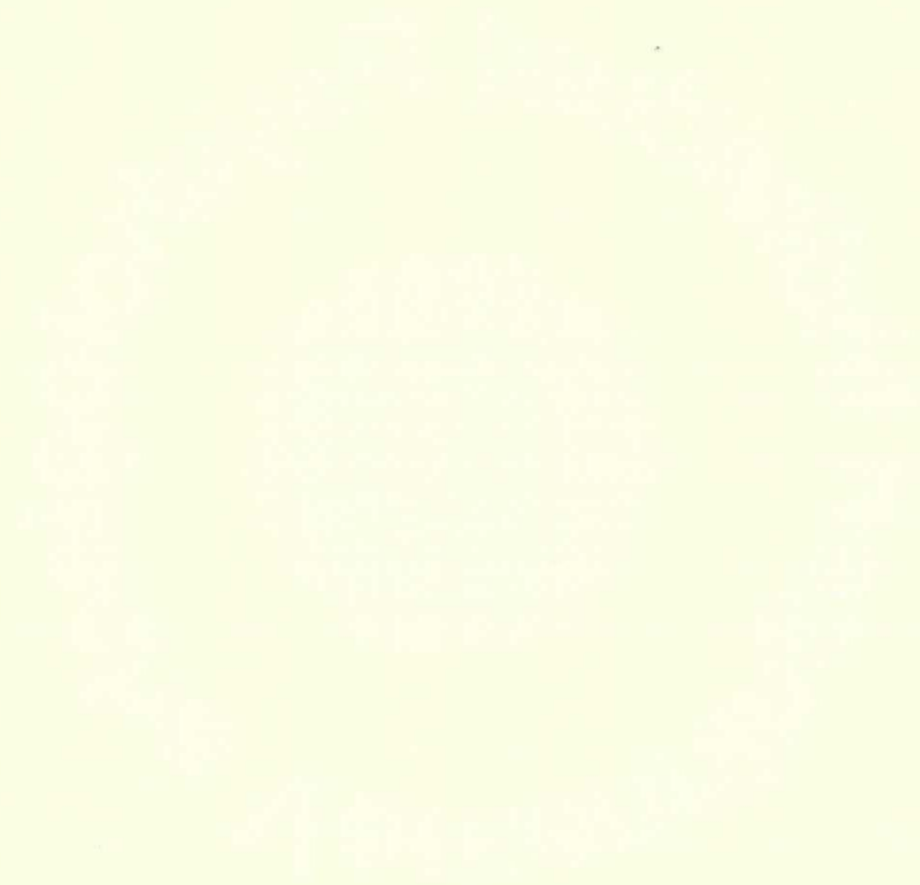

Verkenningen Individual Psychologische

51e Jaargang, nr. 2

Februari 2003

boeiende impulsen van zowel theoretisch als praktische aard.

Een **uitvoerige brochure** is bij dit tijdschrift gevoegd.

Voor meer informatie kunt u altijd terecht bij
Paul Miedema (l.p.miedema@chello.nl)
en
Theo Joosten (tjoosten@planet.nl)

51^e jaargang

Nr 2 Februari 2003

INDIVIDUAL PSYCHOLOGISCHE VERKENNINGEN

Een uitgave van:

Nederlandse Werkgemeenschap

Voor Individual Psychologie

Redactie adres:

Potgieterlaan 21

2394 VA Hazerswoude Rijndijk

Tel. (071) 341 61 10

E-mail: fam.kulker@wxs.nl

ISSN: 1382-5089

Alles uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden overgenomen of vermenigvuldigd in welke vorm dan ook, mits met bronvermelding.

Redactie:
Dhr. G.A.L. Kulker

Creatieve therapie Programma's voor kinderen en jongeren.

De cursussen worden verzorgd door internationaal ervaren docenten, onder wie de dochter van Rudolf Dreikurs: Eva Dreikurs (USA). Behalve uit Amerika zijn er docenten uit Canada, Duitsland en Israël.
De staf heeft een brede ervaring in het geven cursussen en velen van hen hebben ook gepubliceerd over hun specialismen.

- ICASSI duurt twee weken, maar deelname is ook mogelijk gedurende alleen de eerste week.
- Bloc I begint om 9.00 uur en is een plenaire lezing of demonstratie.
- Bloc II is een ochtendcursus van uw keuze en duurt 1,5 uur.
- Bloc III is een middagcursus van uw keuze en duurt 1,5 uur.
- 's Avonds kan worden deelgenomen aan informele, recreatieve bijeenkomsten, die een mooie gelegenheid bieden tot het leggen van internationale contacten.
- De plenaire bijeenkomsten zijn in het Engels en Duits; de cursussen van uw keus kunnen worden gevolgd in het Engels of in het Duits.
- De cursisten ontvangen een certificaat van deelname

Indien u niet zelf kunt komen, zou u wellicht het volgende kunnen overwegen om anderen bekend te maken met deze zomerschool:

de brochure verspreiden
een bekende sponsoren
reclame maken in uw werkkring
een beroep doen op scholingsmiddelen in een organisatie
wijzen op de subsidiemogelijkheden van ICASSI en de NWIP
bekendheid geven aan de website : www.icassi.org
de bijgevoegde brochure verspreiden

Misschien hebt u zelf nog meer ideeën om zoveel mogelijk mensen uit uw omgeving te benaderen en enthousiast te maken voor deelname. Daarbij is nuttig te vertellen dat:

de sfeer op ICASSI altijd een zeer informele is
het Duits en het Engels in de groepen niet moeilijk is
de internationale samenstelling van de cursusgroepen zeer leerzaam is
er deelnemers zijn uit zo'n 25 landen en in totaal zo'n 250.

Kortom ICASSI biedt voor de persoonlijke en de beroepsmatige ontwikkeling

AGENDA

22 februari 2003:

Bijeenkomst Antonia Instituut voor sociale educatie en bestuur NWIP.

5 april 2003, 10.30 uur.

Bijeenkomst van de NWIP met als thema: de invloed van de plaats in de kinderrij in het licht van de nieuwe gezinsvormen in onze maatschappij.

De plaats van de bijeenkomst wordt nog nader bekend gemaakt aan degene, die eerder deelnamen aan themabijeenkomsten. Nam u nog niet eerder deel aan een themabijeenkomst en wilt u toch op de hoogte gebracht worden van de plaats van de bijeenkomst neem dan contact op met de redactie van dit blad.

27 Juli tot 8 Augustus 2003:

Zomerschool ICASSI in de Universiteit van Guelph (bij Toronto, Ontario), Canada.

Houdt u ruimte in uw agenda en zomerprogramma.

ICASSI 2003.

De internationale zomerschool voor Individual Psychologie wordt dit jaar voor 36ste keer georganiseerd. Vond dit internationale evenement vorig jaar in Berlijn (Potsdam) plaats, nu is Canada het trefpunt. Op het universiteitscomplex van Guelph, vlakbij Toronto zullen naar verwachting weer zo'n 250 personen deelnemen aan deze unieke zomerschool.

Uniek vanwege een ruim aanbod van cursussen. Het cursusaanbod is zeer gevarieerd en betreft onderwerpen als:

- Inleiding in de Individual Psychologie
- Managementstijlen en leiderschap
- Omgaan met je partner
- Begrijpen van storende gedragingen
- Bemoedigen in opvoeden en onderwijzen
- Droom interpretatie

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	4
EFFECTIEF LEIDERSCHAP	6
BOEKBESPREKING	11
INTERVIEW JANNY NOORDERMEER-DIJKSTRA	12
AGENDA	14

VOORWOORD

Het nieuwe jaar 2003 is al weer bijna twee maanden oud, als u het tijdschrift Individual Psychologische Verkenningen op uw mat vindt. Het jaar is gestart op een dynamische, onvoorspelbare manier, zoals dat thans in onze maatschappij gebruikelijk schijnt te zijn. Of heeft u het gevoel dat de wereld saai en voorspelbaar begint te worden? Nee toch, eerder bekruipt u waarschijnlijk het gevoel dat het ons allemaal door de vingers begint te glippen. Ik kan u daarom aanbevelen het artikel 'effectief leiderschap' goed te bestuderen. Mogelijk kunt u uw grip op het leven daarna enigszins verhogen. Alhoewel is dat wel zo nodig? Of zit de wijsheid er nu juist in om vanuit een zekere rust en overzicht handelend te kunnen optreden om de eigen doelstellingen te bereiken.

In dat opzicht werkt het leven net zo als u gezichtsveld. Hoe dicht u naar een onderwerp toegaat, des te genuanceerder kunt u bepaalde onderdelen bestuderen, maar u verliest wel het zicht op het totaal. Probeert u het maar eens door naar uw kast in de kamer toe te lopen en er zo dicht op te gaan staan dat uw neus zowat het deurtje raakt.

Een ander interessant gebeuren kunt u waarnemen als u ons politieke landschap bestudeert. Je zult toch voor de taak staan om daar enigszins greep op te moeten krijgen. Zonder verder inhoudelijk op de politiek in te willen gaan, beveel ik u aan om uit het eerder genoemde artikel het onderdeel 'wederzijds afhankelijkheid' en met name het onderdeel 'synergie' goed te lezen en van daaruit de huidige kabinetsformatie te volgen. Wordt er gestreefd naar een win-win-situatie? Wordt eerst geprobeerd de ander te begrijpen en daarna pas zelf begrepen te worden? En welke synergie komt er tot stand? En hoe staan de achteruitkijkspiegels in de politiek in relatie tot de wederzijdse afhankelijkheid met de achterban? Volgens mij zit er een flinke 'dodehoekspiegel' in.

Ik heb de afgelopen dagen wel geprobeerd met die bril op de informatie fase te volgen en me enigszins onthutst afgevraagd in hoeverre deze kennis daar wel aanwezig is. In ieder geval wordt er veel met voeten getreden, met als gevolg vertragingen en misvattingen.

Ik had zelf een positieve ervaring met het toepassen van deze werkwijze in een vastlopende conflictsituatie, waarbij ik als veranderingsdeskundige betrokken werd. De eerste stap was om beide partijen ervan te overtuigen dat het alleen zin had aan

Als leerkrachten wilden we toen al op een andere manier lesgeven. We wilden bijvoorbeeld niet elk in onze eigen klas op een eilandje functioneren. We wilden iets met elkaar. Net in diezelfde tijd was Van Eldert naar de VS geweest en was daar op zoek gegaan naar mensen die bezig waren met Individual Education. Deze methode was gebaseerd op de Individual Psychologie van Alfred Adler en Rudolf Dreikurs. Na zijn terugkomst had Ger alle mogelijke teksten verzameld, vertaald en gebundeld tot een reader, die hij had genoemd: 'Mens Sana in Schola Sana'. Ger maakte ons duidelijk dat wat wij voorstonden een groei naar een democratisch schoolmodel betekende en hij wilde ons daarin begeleiden en bijscholen aan de hand van 'Mens Sana in Schola Sana'. We werden wekelijks door hem begeleid. Er werden in elke klas bandopnames gemaakt en we kwamen bij elkaar in de klas. Die bijscholing duurde ongeveer zes jaar. In 1983 zijn we experimentele basisschool geworden. We waren enorm enthousiast en deden ook veel naar de ouders toe. Omdat wij propageerden dat kinderen veel meer zelf de verantwoordelijkheid moesten nemen bij hun leren, kwam er nogal wat commentaar vanuit het dorp. De mensen vonden die werkwijze aanvankelijk maar niks. 'Jullie, leerkrachten zijn verantwoordelijk. Niet de kinderen!!' Er was een behoorlijke kloof tussen de school en het dorp in die begintijd.

Ik ben mezelf altijd blijven ontwikkelen. En ik ben behoorlijk in de achtergronden van de IP gedoken. Ik wilde weten hoe het zat, de IP kunnen begrijpen en niet alleen maar dingen toepassen. Ik had anders het gevoel alleen maar trucjes toe te passen. Corsini is in die tijd bij ons op school geweest (destijds de man achter de Individual Education. Red.) Volgens Corsini kon je best dingen doen zonder er de achtergronden van te weten. Maar dat wilde ik niet. Ik wilde weten en begrijpen. Ook bij de opvoeding van mijn eigen kinderen heb ik de IP principes toegepast. Later hoorde ik dat mijn zoon ergens had gezegd, dat hij bij hem thuis de dingen net zo deed als zijn moeder.

Ik ben nooit naar ICASSI geweest. ICASSI werd altijd in schoolvakanties gehouden, en ik wilde de vakanties van ons gezin daar niet aan opofferen. Ik heb wel allerlei andere cursussen gevolgd. Onder meer van Theo Joosten en Bert Meijer. Via de NWIP heb ik veel cursussen gedaan. Ik herinner me nog heel goed de weekeinden met therapieën van Cyriel de Keyser. Die wisselwerking en die belangstelling, daar gaat het om.

Ik ben nu met pensioen. Ik weet nog niet wat ik ga doen, maar er ligt al een vraag van de school bij me of ik hen wil ondersteunen voor wat betreft de Individual Psychologie.

Om in deze richting te kunnen werken, moet je ontspannen in elkaar zitten. Ik was ooit een perfectionist en ik kreeg zelfinzicht via een analyse. Zelfkennis is een voorwaarde om dit te kunnen.

wegens de wijze woorden die hij soms over deze dingen weet te zeggen, ook als hij misschien iets heel anders bedoelt.

INTERVIEW JANNY NOORDERMEER-DIJKSTRA

In een tijd waarin het onderwijs erg onderdruk en in de politieke belangstelling staat, leek het de redactie goed om een leerkracht, die onlangs met pensioen ging te vragen naar haar ervaringen in het onderwijs. Is de vernieuwing in het onderwijs van de laatste tijd? Wat veranderde er wezenlijk? Onderstaand vindt u het verslag van het interview over 40 jaar onderwijs.

Jannie wordt geïnterviewd naar aanleiding van haar pensionering. Zij heeft 40 jaar voor de klas gestaan en zich van 1961 tot 2001 met hart en ziel aan het onderwijs gewijd. Vrijwel al die veertig jaar heeft ze in Wytgaard voor de klas gestaan. Wytgaard is een dorp in Friesland, even ten zuiden van Leeuwarden.

‘Ik ben in 1961 begonnen met werken en ik heb destijds in Wytgaard de kleuterschool opgericht. Er was toen alleen nog maar een lagere school. Ik ben eigenlijk altijd in het kleuteronderwijs werkzaam geweest en zo langzamerhand kreeg ik het gevoel dat de overgang van de kleuterschool naar de lagere school erg groot was. Als kleuterleidsters aan de kleuterschool in Wytgaard wilden we meer contact met de lagere school om de overgang van onze kleuters te vergemakkelijken. We hebben indertijd met de toenmalige lagere school voor onszelf wat geëxperimenteerd. Zo hebben we eens de oudste leerlingen en de jongste bij elkaar gezet. (Leerkrachten in die tijd gaven bij ons les aan gemengde groepen.) Toen de onderwijsinspectie dat ter ore kwam, bleek meteen dat ze daar niet vóór waren. Ons werd wel gesuggereerd om experimenteerschool te worden, want experimenteren mocht wel als het maar van tevoren aangevraagd werd.

Tot onze verrassing werd onze aanvraag toegewezen en wij werden met nog wat andere scholen in Nederland toen de eerste experimenteerscholen. Van de Schooladviesdienst in Leeuwarden kregen we begeleiding. Onze eerste schoolbegeleider was Henk van Limbeek. Als experimenteerschool kregen niet alleen wij extra faciliteiten, maar ook de schooladviesdienst.

Na Van Limbeek werden we begeleid door Ger van Eldert.

tafel te gaan om het conflict op te lossen, wanneer beide partijen er op uit waren een win-win-situatie voor hen te creëren. Dit betekende dat beide partijen gedwongen werden zich niet vooral bezig te houden met wat men er zelf als winst uit wilde halen, maar zich ook moest gaan verplaatsen in de andere partij. In plaats van het ingraven in eerder betrokken stellingen, ging men opzoek naar wisselgeld. Het proberen die ander te begrijpen en hem te bevragen, leverde ruimte en aan beide kanten andere gezichtspunten op. Gezichtspunten, die anders lagen dan door beide partijen vooraf waren bedacht. Het vastgelopen conflict bleek oplosbaar.

Ik wens u veel leesplezier toe.

Namens de redactie,
Gerard Kulker

EFFECTIEF LEIDERSCHAP

(Dit artikel is een weergave van de workshop, die in november 2002 plaatsvond, voorafgaand aan de jaarlijkse ledenvergadering. De workshop is gegeven door Gerard Kulker, veranderings- en organisatie deskundige. Centraal in de workshop stond het boek van Franklin Covey 'de zeven eigenschappen van effectief leiderschap' en het artikel uit het Canadese Tijdschrift voor de IP 'The seven habits of highly effective people and Individual Psychology' van Paul Peluso en Roy Kern.)

In de workshop gaan we met elkaar opzoek naar een antwoord op de volgende centrale vraag:

Hoe geven wij vorm en inhoud aan ons leiderschap en hoe effectief zijn we hierin?

(Leiderschap mag in de workshop breed worden opgevat. Zowel als het leiding geven aan je eigen leven, je gezin of een leidinggevende positie op je werk. En leiderschap is effectief wanneer we ons doel zo weten te bereiken dat we er goede gevoelens aan overhouden.)

Als een vorm van zelf onderzoek, komen vragen aan de orde als: Hoe benader je het leven? Stel je je doorgaans pro-actief of reactief op? Durf je initiatief te ondernemen? Voel je je slachtoffer van je omstandigheden? Waar slaag je erin om de leiding te nemen? Waar wens je leiding te nemen, maar slaag je daarin niet zo als je zelf wilt? Mogelijk kunnen je jeugdherinneringen enig inzicht geven op de wijze waarop je leiding geeft.

Aan de hand van Covey volgen we onze eigen ervaringen.

Covey biedt een aantal handvatten om jezelf te ontwikkelen en je een effectieve manier eigen te maken leiding te nemen in je eigen leven. Hij onderscheidt in de ontwikkeling van een mens een aantal fasen, die grof weg genomen lopen van afhankelijkheid, naar onafhankelijkheid, naar wederzijdse afhankelijkheid.

1De fase van afhankelijkheid:

In deze fase is het zich ontwikkelende individu vooral gericht op zichzelf. Een kind

BOEKBESPREKING

'Kinderen opvoeden en vrede in het huis houden.'

Theo Schoenaker, Julitta Schoenaker, John M. Platt.

Uitgeverij: Anode. ISBN: 90 76907 02 1

Oorspronkelijke titel: Mit Kindern in Frieden leben.

Vertaling: drs. R. Bahlmann

Met de Individual Psychologie van Alfred Adler als achtergrond, reiken de auteurs ouders een aantal universele normen aan, die hen bij het opvoeden van hun kinderen van pas zullen komen als praktische leidraad voor hun handelen. Normen als respect, gelijkwaardigheid en vertrouwen worden als basis genomen voor de opvoeding, en een niet weg te denken plaats gegeven in de praktische uitwerking van het omgaan van ouders met hun kinderen.

Dagelijks worden we in onze huidige maatschappij geconfronteerd met een gebrek aan de bovenstaande waarden. Onze ervaring met democratie in het gezin is kennelijk nog te jong om hiermee voldoende vaardig om te kunnen gaan. De gezinsraad wordt als methode aangeboden om hierin te oefenen.

De auteurs gaan uit van de wil van elk kind om de wereld om zich heen te leren kennen en zich willen ontwikkelen om hiermee om te kunnen gaan. Hun uitleg omtrent de persoonlijke levensstaken en de mens als sociaal wezen, zet de ogenschijnlijke dualiteit tussen het belang van het individu en zijn ontplooiing en het belang van de samenleving in een ander daglicht. Beide komen in het verlengde vanuit de Individual Psychologie in het verlengde van elkaar te liggen en bieden aan ouders praktische aanknopingspunten aan om een plaats te geven aan gezinsbelang, eigen belang en maatschappelijk belang.

'Kleine zelfbeeldpsychologie uit citaten van Heer Bommel.'

J.J. van der Werff.

Uitgeverij: Gopher Publisers. ISBN: 90-5179-075-9

Een reeks korte beschouwingen over de zoektocht van de individuele persoon naar een beeld van zichzelf: de 'wie-ben-ik' vraag van mensen. Het is een klein 'drieluik' over de geheimen van het 'zelf', de vorming van het individuele zelfbeeld, en de rol die de ander daarbij speelt. Het is toegankelijk geschreven, en kan interessant zijn voor ieder die wel eens serieus over zichzelf denkt.

Dat elk van de beschouwingen als motto een uitspraak van de Heer Bommel draagt, is in dit verband bijkomstig. Het is alleen bedoeld als een kleine hommage aan hem,

mijn gang.

De oplossing, die deze oudste zoon heeft gevonden, is een vlucht van het probleem thuis, waardoor hij in een voor hem passende situatie belandde met vrienden van zijn leeftijd. Hiermee ontstaat het beeld van iemand die bij problemen waar hij alleen voorstaat en zelf niet uitkomt, niet geneigd is het probleem desnoods met schade en schande op te lossen. Hij zal eerder geneigd zijn te kiezen voor een andere comfortabele en bij zijn kwaliteiten en ambities passende minder problematische situatie.

Jeugdherinnering 3:

Als ik 10 jaar word krijg ik van mijn ouders een fiets. Ik mag de door mijn vader gerepareerde schoenen naar zijn klanten terugbrengen. Ik fiets de hele stad door met flink wat geld op zak. Soms denk ik dat dat onverantwoord was van mijn ouders.

Wanneer we de leiderschapsstijl proberen te ontdekken vanuit de jeugdherinneringen, mogen we verwachten dat deze jongen ervaren heeft dat hij 'bij geboorte' in een min of meer leidinggevende rol terecht is gekomen. Hij heeft echter in zijn jeugd ervaren dat die leidinggevende positie niet altijd even prettig is. Er kunnen zelfs meer vervelende kanten aan zitten, die je in onoplosbare problemen brengen. Het is beter deze probleemsituaties te mijden en in te ruilen voor een plezierige, meer passende situatie.

Dit beeld is in overeenstemming met zijn huidige situatie. De jongen is inmiddels directeur van een bedrijf met ruim veertig medewerkers. Hij is zelf van mening dat hij niet direct naar een leidinggevende positie streeft, maar juist ook goed de leiding goed aan anderen kan overlaten. Hij heeft niet gestreefd naar een functie als leidinggevende. Als directeur geeft hij veel ruimte aan zijn medewerkers.

Hij is directeur geworden toen de situatie daarom vroeg. Het management van het bedrijf functioneerde niet goed en hij heeft pogingen in het werk gesteld dat te verbeteren, waarbij hij initiatieven nam, die hem ten slotte in de directie brachten. Enige tijd gelden waren er spanningen binnen het bedrijf, die hij niet kon oplossen. In die situatie heeft hij overwogen het bedrijf te verlaten of met pensioen te gaan. Momenteel denkt hij daar niet meer aan nu de problemen min of meer spontaan zijn verdwenen.

De workshop is hiermee helaas ten einde en er is geen tijd meer om nog een paar jeugdherinneringen te onderzoeken.

Gerard Kulker.

is in veel zaken nog afhankelijk van mensen uit zijn directe omgeving. Als hij zich wil ontwikkelen moet hij leren zaken zelf aan te pakken en gaan ervaren hoe hij dat het beste kan doen. Wat zijn kwaliteiten zijn. In dat opzicht is het kind erop gericht 'overwinningen' op zichzelf te behalen. Naar mate de mens zich ontwikkelt en zelfstandiger wordt, herkennen we een aantal kenmerken in zijn handelen. Zaken die hij heeft ervaren op zijn ontdekkingstocht en zich eigen heeft gemaakt zoals:

1 Een zekere mate van pro-activiteit. Om zich te kunnen ontwikkelen dient de mens zelf initiatieven te nemen, open voor zijn mening uit te komen en onder woorden kunnen brengen en realiseren wat hij wil.

2 Hij handelt met het einde (lees: te bereiken doelstelling) voor ogen. Zijn gedrag staat in dienst van het zich voorgenomen doel.

3 Tevens stelt deze mens zichzelf prioriteiten. Hij weet welk gedrag voor het bereiken van zijn doel belangrijk is en welke er minder toe bijdraagt.

4 De fase van onafhankelijkheid:

Naarmate de persoon er meer en meer in slaagt om de voorgaande drie overwinningen op zichzelf te behalen, des te onafhankelijker kan hij zich gedragen en opstellen. De mens is echter een sociaal wezen en heeft anderen nodig. Dit bezorgt hem in zijn onafhankelijkheid een nieuw dilemma en opgave: Hoe kan hij zichzelf blijven, maar toch ook ruimte laten aan anderen? Die heeft immers ook recht op een zekere onafhankelijkheid en eigen leven!

1 De fase van wederzijdse afhankelijkheid:

Om te komen tot een goede balans van wederzijdse afhankelijkheid moet het individu in staat zijn overwinningen behalen op zijn omgeving. Daarbij moet hij bovendien niet alleen oog hebben voor wat hij wil bereiken, maar vooral ook de doelen en motieven van anderen leren kennen, zodat uiteindelijk in een wisselwerking een zekere mate van wederzijdse afhankelijkheid ontstaat. Daarvoor zijn drie volgende stappen nodig:

1 De win-win-situatie.

Het klinkt zo eenvoudig. Maar hoe draag je er zorg voor dat alle partijen beter van elkaar kunnen worden? Meestal is men zo gericht op het bewaken van het eigen belang, dat het belang van de ander vergeten wordt. Dat moet die ander maar voor zichzelf bewaken! Maar heb jij wel eens de ervaring gehad dat een ander zich om uw belang bekommerde? Dat voelde heerlijk en respectvol aan! Daarom: Alleen in een werkelijk respectvolle houding en attitude maakt het belang van de ander onderdeel uit van de situatie en ontstaat er een win-win-situatie.

1 Eerst de ander begrijpen en dan pas zelf begrepen worden.

Je kunt bovendien het belang van de ander alleen begrijpen als je wezenlijk in hem geïnteresseerd bent. Je moet dus in je relatie met de ander ruimte nemen om de ander en zijn motieven te leren begrijpen door hem geïnteresseerd vragen te stellen.

Van daaruit ontstaat ruimte bij de ander om jou te kunnen gaan begrijpen. De wederzijdse belangen komen goed in beeld en ieder voelt zich recht gedaan.

1 Samenwerken in synergie.

Een onderling kritisch maar elkaar begrijpende en respecterende relatie draagt er zorg voor dat de samenwerking een meerwaarde gaat opleveren en dat 1 + 1 meer wordt dan twee. Of in het slechtste geval op 1 blijft steken. In fusie en samenwerkingsprocessen wordt dat principe vaak vergeten en meent het grootste bedrijf dat het de ander kan opslokken en daarmee tevens een meerwaarde voor zichzelf heeft behaald. Er leven dan misverstanden als: de samenwerking heeft alleen zin als ik de boventoon voer; of ik houdt de relatie werkbaar door af en toe maar eens flink te slikken. Maar niets is minder waar. In dergelijke ongelijke relaties en samenwerking bouwt de spanning zich alleen maar op en wordt 1 + 1 tenslotte 1. Om drie te krijgen is er een echt samenspel nodig tussen de personen en hun kwaliteiten. Er ontstaat onderling iets dat men chemie noemt en 1 + 1 wordt ineens 3. Pas dan is er sprake van synergie.

En dan nog: 'moet mende zaag scherp houden' houdt Covey ons voor. Er moet een zekere prikkeling blijven. Ruimte om de zaken toch eens van een andere kant te beschouwen. Dit voorkomt dat de sleur toeslaat en zaken routine worden. Dat is het moment om 'de zaag scherp te maken' en nieuwe perspectieven te openen.

Het model dat Covey ons hiermee schetst geeft handvatten om onszelf als sociaal wezen in de maatschappij een plaats te verwerven en is een holistisch model. Er zit ongetwijfeld veel Individual Psychologie in.

In hun artikel komen Roy Kern en Paul Peluso tot dezelfde conclusie. Toch lijken ze iets wezenlijks van Covey te missen, wanneer ze de Individual Psychologie gelijk stellen aan wat Covey te vertellen heeft. Zo stellen zij als bewijs een schema op, waarin de door Covey genoemde begrippen als synoniem worden geplaatst naast begrippen uit de Individual Psychologie.

In het schema op de volgende bladzijde valt op dat sommige begrippen inderdaad aan elkaar gelijk lijken te zijn. Neem bijvoorbeeld: begin met het einde voor ogen én doelgerichtheid van gedrag. Die zijn ongetwijfeld gelijk aan elkaar. Maar de balans in de levenstaken en de zaagscherp houden, juist niet. De zaag scherp houden betekent juist een gevonden balans kritisch beschouwen en zo nodig verstoren! Maar wat is dan de verhouding tussen Covey en de IP?

De Individual Psychologie geeft een concept van het leven en Covey reikt ons handvatten aan om ons leven op een Individual Psychologische wijze vorm en

Zeven eigenschappen van effectief leiderschap

Wees pro-actief

Begin met het eind voor ogen

Stel prioriteiten

Win-Win situatie

Probeer eerst de ander te begrijpen en daarna begrepen te worden

Synergie

Houdt de zaag scherp

Vergelijkbare principes uit de Individual Psychologie

Privé logica

Doelgerichtheid van gedrag

Prioriteit nummer 1

Coöperatie versus competitie

Moed en wederzijds respect

Social Interest

De balans in de levenstaken

inhoud te geven. Ze zijn daarmee niet gelijk aan elkaar, maar liggen in het verlengde van elkaar. De Individual Psychologie is dan het theoretisch kader en Covey geeft er een praktische invulling aan.

Leiderschapsstijl en jeugdherinneringen.

Jeugdherinnering 1:

Ik herinner me een situatie, waarin ik ongeveer 5 jaar ben. Ik ben in de huiskamer bij mijn broertjes en zusjes. Zij hebben het niet naar hun zin, vervelen zich en maken ruzie. Dit ontaardt in gegil en gehuil en ik weet niet wat ik hiermee aan moet. Mijn vader werkt beneden in de winkel, hij heeft het te druk om er iets aan te kunnen doen. En mijn moeder ligt met migraine op bed en mag niet worden gestoord.

De jongen in het voorbeeld is de oudste in een gezin van totaal zes kinderen.

Bij het bespreken van de jeugdherinnering komt naar voren dat de jongen geen initiatief neemt om als oudste de leiding op zich te nemen. In tegendeel hij voelt zich in deze situatie hulpeloos en weet niet goed wat hij ermee aan moet. Hoe lost hij zijn probleem als oudste op?

Jeugdherinnering 2:

Toen ik ouder werd, was ik veel uithuis. Ik speelde niet alleen in de buurt op straat, maar zwierf ook vaak rond en kreeg zo vriendjes in en buiten de wijk soms zelfs een eind van huis. Mijn ouders maakten zich hierover bezorgd, maar ik ging gewoon